

Partsika 2018

Tässä numerossa

Sisällys ja toimitustiedot	2
Päätoimittajalta	3
Terveisiä lippukunnasta	4
Parkanon seurakunnan tervehdys	5
Ryhmät kaudella 2017-2018 ja yhteystiedot	6
Seikkailijoiden esittely	7
Tarpojien luovuusmajakka 3.1.2018	8
Ketuilla vuoden mittainen puukkoprojekti	10
Haastattelussa Anita ja Samuli	11
Liiteri Erävalkeaan	12
Vertailussa pikapuurot	14
Talvileiri Valkea 16.-18.2.2018	16
Huuhkajat huplasivat	17
Kuvasatoa vuoden varrelta	18

Partsika 2018

Julkaisija Kipinäpartio ry

Päätoimittaja Niina Martikainen

Painatus Mainostoimisto Säkä,
Parkano

Digitaalinen versio www.kipinapartio.fi

Etukansi: Syysleiri Pilkkeen
iltanuotiolla. Kuva Juhani
Haapakoski.

Takakansi: Laskettelua Pärteenissä
ja usva laskeutuu juhlaleiri HuMulla.
Kuvat Juhani Haapakoski.

Tämän sivun kuva: Samuli
Silvennoinen opastaa Väinö Koskea
Valkeisten liiterin rakentamisessa.
Kuva Juhani Haapakoski.

**Pääkirjoituksen ja
tervehdysten kuvat:** Niina
Martikaisen kuva Teemu
Martikainen, Juhani Haapakosken
kuva Niina Martikainen

PARTIO
scout

Päätoimittajalta

Partiotoiminta antaa sekä lapsille että aikuisille monenlaisia uusia elämyksiä. Muutaman sellaisen koin sekä minä että seikkailijajoukkue muutama vuosi sitten, kun kevätretkellä yövyimme Seitsemisessä laavussa ilman nuotiota. Enpä ollut itsekään yöpynyt tällä tavalla ulkona tätä ennen, kun partiotaipaleeni oli alkanut vasta aikuisena pari vuotta aikaisemmin.

Muutamalle seikkailijalle tuli nukkuessa vähän kylmä, ja taisi olla aika tiivis tunnelma, kun porukka pakkautui lämmön toivossa toisiansa vasten. Joitakuita vähän pimeäkin pelotti, ja niin pidimme taskulamppua yövalona. Aamulla tunnelma oli sitten riemukas, kun oltiin tätäkin kokemusta rikkaampia.

Jännitystä oli kuitenkin saatu jo iltahämärissä. Joukko seikkailijoita ryntäsi luokseni vähäsen peloissaan mutta oikeastaan kai innoissaan. He viittoilivat polun suuntaan ja alkoivat kiskoa minua mukaansa.

- Niina, tule katsomaan! Metsässä on hirtetty mies!

Pikkuisen muljahti kurkussani. Järki sanoi kyllä nopeasti, ettei siellä polun varressa mitään kummallista näkynyt päivällä tullessammekaan, ja eiköhän kyse ole vilkkaasta mielikuvituksesta.

Mutta katsomaan oli mentävä. Näkyihän siellä pusikossa sitten katkennut puunrunko, joka silmiä siristäen muistutti tosiaan ihmishahmoa. Vakuutin seikkailijoille, että puu se vain on, ja kai he lopulta uskoivat.

Tunsin itseni illalla kovin aikuiseksi, mutta voin tunnustaa, että aamulla kävin vielä tarkistamassa, että olihan se varmasti puunrunko. Sen verran nuorten mielikuvitus oli minuunkin tarttunut.

Muinaisille suomalaisille metsä oli maaginen paikka, ja varsinkin hämärissä myös tällainen nykysuomalainen voi aistia olemattomia. Vai ovatko ne olemattomia? Metsässähän on omalaatuista taikaa ja tunnelmaa, sen partiolaiset hyvin kyllä tietävät.

Partioretkille kuuluu myös tietty jännitys, vaikka varsinaisia kammoituksia ei onneksi vastaan juuri tulekaan. Mennään siis edelleen metsään, se ei voi mennä täysin päinmäntä.

Toivotan kaikille jännittävää ja elämyksellistä partiokesää!

Niina Martikainen

Terveisiä lippukunnasta

Juhlavuosi on takanapäin. Perinteiden mukaan juhlavuoden kruunasi jälleen juhlaleiri Erävalkeassa. Neljä päivää ja kolme yötä tarjosivat kaiken ikäisille partiolaisille hieman erilaista tekemistä verrattuna syys- ja talvileireihin. Metsäisiä aktiviteetteja, melontaa kanooteilla ja tuliterillä kajakeilla sekä siirtymähaikin, jonka reitti noudatteli vuonna 1987 niin sanottujen isojen poikien vaellusreittiä.

Lippukuntamme on siitä onnellisessa asemassa, että meillä on oma retkipaikka Erävalkea.

Kaikilla lippukunnilla ei vastaavaa paikkaa ole, vaan ne tukeutuvat yhteistyökumppanien omistamiin paikkoihin tai vuokraavat vapailta markkinoilta. Oma kämpppä tarjoaa tutun ja turvallisen paikan mennä retkelle, silloin kun haluaa.

Toki vaarana on, että tapahtumat toistavat toisiaan, mutta toisaalta oma kämpppä ympäristöineen tarjoaa retken- ja leirintekijöille mahdollisuuden keskittyä itse asiaan, eli mielenkiintoisen leiriohjelman tekemiseen, kun puitteet ovat kunnossa.

Omaa kämpppää ei voi kuitenkaan pitää itsestään selvyytenä. Se vaatii lippukunnalta vuosittain merkittävän panostuksen. Peruskunnossapito pyritään hoitamaan kevät- ja syystalkoilla, joihin osallistutaan koko lippukunnan ja partioperheiden voimin. Talkoissa tehdään polttopuuhuoltoa, kompostikäymälän tyhjennystä, yleissiivousta ja pieniä kunnostustöitä, jotta partiolaiset voivat mennä sinne huoletti retkeilemään. Välillä teemme Erävalkean kehittämiseksi myös isompia investointeja, kuten viime kesänä aloitettu liiterihanke, josta voit lukea lisää tästä lehdestä.

Oma kämpän ylläpito vaatii vuosittain melkoisen määrän talkootyötunteja. Lisäksi se tarvitsee panostusta varainhankinnassa. Säännöllisiä kuluja aiheutuu muun muassa vakuutus- ja tienhoitomaksuista, ensisammuttimien tarkastuksista ja nuohouksista. Paitsi suoralla varainhankinnalla, pyrimme kattamaan kämpästä aiheutuvia kuluja vuokraamalla sitä. Vuokraamme sitä ensisijaisesti erilaisille partioryhmille sekä lippukunnanjäsenille ja jäsenperheille, mutta myös partion ulkopuolisille tahoille.

Jäsenet voivat vuokrata kämpppää edulliseen jäsenhintaan, eikä hinnat muillekaan päätä huimaa. Edullisella hinnoittelulla pyrimme lisäämään Erävalkean käyttöä ja vuokraustoimintaa siten, että se mahdollisimman hyvin maksaisi itse itsensä ja vähentäisi osaltaan erillisen varainhankinnan tarvetta. Kämpän vuokraaminen on siis yksi tapa tukea lippukunnan toimintaa.

Partion tavoitteena on olla aktiivinen toimija yhteiskunnassa. Tänä vuonna tämä toteutuu yhdistysyhteistyön kautta. Parkanon kaupungin vapaa-aikatoimi on aktivoimassa eri yhdistysten välistä yhteistyötä ja lippukuntamme on siinä mukana. Monesti esimerkiksi lasten ja nuorten eri harrastukset näyttäytyvät toistensa kilpailijoina. Meidän mielestämme tärkeintä on, että jokainen löytää itseään kiinnostavan tavan harrastaa ja kehittää itseään. Tärkeää onkin, että eri harrastusmahdollisuudet tuodaan laajasti esiin ja jokainen voisi niistä valita itselleen sopivimman.

Nykyään monella lapsella ja nuorella on useampikin harrastus. Se väistämättä asettaa haasteita aikataulujen yhteensovittamiselle ja siinä saattaakin joutua valinnan

eteen, mihin osallistuu ja mihin ei. Yhdistysyhteistyössä lippukuntamme pyrkiikin vaikuttamaan siihen, että mahdollisimman moni harrastus alkaisi syksyisin suunnilleen samaan aikaan, tai ainakin harrastusten ajat olisivat tiedossa samaan aikaan.

Tämä helpottaisi myös meidän toiminnasuunnittelumme, sillä partio perustuu pienryhmätoimintaan. Mikäli viiden hengen vartiosta pari jäsentä ei pääse mukaan, on koko ryhmän toiminnan mielekkyys kyseenalaista. Siksi olemme jo usean vuoden ajan syksyisin kyselleet partioon ilmoittautuneiden muiden harrastusten aikatauluista, jotta saisimme muodostettua toimivat ryhmät.

Vuonna 1947 alkanut parkanolainen partiotoiminta saa jälleen uuden toiminnan täyteen vuosikymmenen. Hienoa, että olet mukana!

Juhani Haapakoski
lippukunnanjohtaja

Kipinöitä

Olen ollut Parkanon seurakunnan nuorisotyönohjaajan sijaisena marraskuusta 2016 lähtien. Nyt, kun sijaisuuteni on päättymässä, olen miettinyt useasti myös Kipinäpartion osuutta työtehtävissäni. Olen miettinyt omaa suhdettani partioon ja miten se on näiden kuukausien aikana saanut muuttua muotoaan.

Ensinnäkin olen oppinut paljon partiosta. Siihen ei varmaankaan kummoisia asioita tarvita, jos aiempi kokemus on vain yksi partiokurssi koulutuksen ajalta ja yksi puolijoukkueteltassa nukuttu yö. Nuotion olen sentään osannut lähes aina sytyttää, mutta partiolaisen ihanteet, merkkien keruun merkitys ja partion yhdistystyö on ollut minulle erittäin vierasta. Vaikken voikaan vielä hetkiin kutsua itseäni partiolaiseksi tai edes osaa aina astua partiolaisen saappaisiin edes koettamaan, olen kuitenkin saanut kokea Kipinäpartion yhteistyössä jotakin erityistä.

Tuo erityisyys tulee esiin jo Parkanon lippukuntamme nimessä. Myös artisti Robin esittää laulua Kipinän hetki. Laulussa ja Kipinäpartion nimessä on jotakin yhteistä. Tuo yhteys tulee esille siinä, millä tavalla parkanolainen partiotoiminta kohtaa alueen lapsia ja nuoria, myös aikuisia. Jokaisesta pyritään löytämään esille oma kipinänsä, se, mikä on ehkä piilossa ihmiseltä itseltäänkin, mutta joka on syvällä sisimmässä se kaikkein ainutlaatuisin voimavara.

Ihailen Kipinäpartion taitoa sytyttää kipinöitä. Saada ihminen uskomaan unelmiinsa ja tavoittelemaan niitä kohti, toisia kipinöitä sammuttamatta. Robin laulaa "Tee mitä se vaatii, vaik et pääsis ees maaliin. Se on se fiilis mitä etsit. Silmissä kipinän hetki." Kipinäpartio opettaa partiolaisia voittamaan itsensä silloinkin, kun epäonnistuu tai jokin on haastavaa. Jokainen lapsi ja nuori oppii toiminnassa reiluutta, rehellisyyttä sekä tarmokkuutta. Pieninkin kipinä joukossa on tärkeä, muuten ei voida saada nuotiota aikaiseksi.

Olen ylpeä parkanolaisesta pitkäjänteisestä partiotoiminnasta. On ilo päättää seurakunnan viransijaisuus, kun voi lähteä uusiin tuuliin kertoen positiivisesta kokemuksesta partiotoiminnasta, joka ei ole ollut aina itselleni se helpoin asia tutustua. Olkaa rohkeita ja pitäkää lippua korkealla, sillä jos jokin yhdistys voi saada jäsenissään kipinöitä syttymään, ollaan menossa vain kohti parempaa. Kiitos Kipinäpartio, teissä on kipinän hetki!

Henna Weckman
Vs. nuorisotyönohjaaja
Parkanon seurakunta

Ryhmät kaudella 2017-2018

Sudenpennut: Ketut ja Repolaiset

akelat: Anita Niemenmaa ja Sanna Törmä, laumanjohtaja: Samuli Silvennoinen, apuna myös sudenpentujen vanhempia

Seikkailijat: MC Lumiukko-vartio ja FC Jatkojohto

sampo: Tommi Silvennoinen, vartionjohtajat: Jesse Rintala ja Miika Kuivanen

Tarpojat: Kilpikonna

luotsi: Taru Haapakoski, vartionjohtaja: Emilia Piilola

Samoajat: Susi

luotsi: Juhani Haapakoski

Samoajat: Huuhkajat

luotsi: Mauri Kuivanen

Yhteystiedot

Hallitus

Varsinaiset jäsenet

Lippukunnanjohtaja, kalustonhoitaja

Juhani Haapakoski
juhani.haapakoski@gmail.com
040 574 8902

Lippukunnanjohtajan apulainen, Valkeisten kiinteistönhoitaja, pestijohtaja

Mauri Kuivanen
mauri@kuivanen.net
040 747 8675

Sihteeri

Anita Niemenmaa
anita.niemenmaa@gmail.com
050 411 6800

Taloudenhoitaja, jäsenrekisterinhoitaja, ohjelmajohtaja

Taru Haapakoski
taru.haapakoski@iki.fi
040 587 5695

Tommi Silvennoinen
tommi.silvennoinen1@hotmail.com
046 876 2143

Vanhempain edustaja

Sanna Törmä

Varajäsenet

Jere Heikkilä
Kaj Martiskainen
Lauri Mäkipää
Oskari Viitaharju

Muut pestit

Lippukuntalehden päätoimittaja

Niina Martikainen

Lippukunnan postiosoite

Kipinäpartio ry.
c/o Juhani Haapakoski
Myllykatu 10 A 2
39700 Parkano

Kotisivu www.kipinapartio.fi

Instagram #kipinapartio

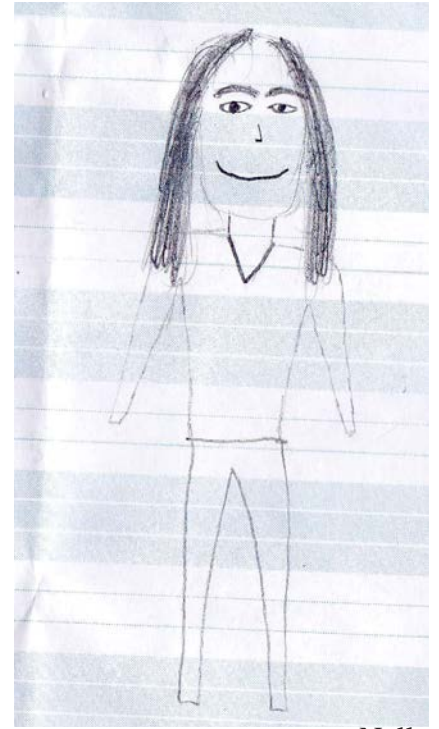
S3IKKAILIJOID3N 3SITT3LY

Hei! Minä olen Noora ja esittelen Nella Uusitalon. Nella on iloinen, vitsikäs ja naurava. Olen tuntenut Nellan 3,5vuotta. Nellan kanssa on mukavaa pelleillä. Olen ollut nellan kanssa samalla leirillä 2 kertaa. Nellan paras partiotaito on ruuanlaitto. Nella on 12-vuotias. Tässä kuva Nellasta.

Minä olen Sanni ja esittelen Norpan eli Noora Juusenahon. Norppa on iloinen, kikattaja ja huumorintajuinen. Olen tuntenut Norpan 5 vuotta. Norpan kanssa on mukavaa sekoilla. Olen ollut Norpan kanssa samalla leirillä 5 kertaa yhtä aikaa. Norpan paras partiotaito on tiedon tietäminen. Norppa on kymmenvuotias. Tässä kuva Noorasta.

Minä olen Nella ja esittelen Sanni Ala-Kataran. Sanni on kiva, vitsikäs ja hassu. Olen tuntenut Sannin yli 4 vuotta. Sannin kanssa on mukavaa nauraa ja tehdä jotain partioleirillä. Olen ollut Sannin kanssa leirillä yhtä aikaa yli 6 kertaa. Sannin paras partiotaito on teltantaittelu ja ruuanlaitto. Sanni on 10-vuotias. Kuva Sannista.

Hei, me, Sanni, Noora ja Nella esittelemme Mikael Kaskenviidan, koska hän sattui olemaan poissa juttua tehtäessä. Mikael on hauska, nero ja kekseliäs. Olemme tunteneet Mikaelin yhteensä 18 vuotta. Mikaelin kanssa on mukava työskennellä, koska se tekee kaikkien puolesta. Olemme olleet Mikaelin kanssa yhteensä 17 kertaa leirillä samaan aikaan. Mikaelin parhaat partiotaidot on veistely, ruuanlaitto ja kekseliäisyys. Mikael on 12 vuotta vanha. Tuossa kuva Mikaelista.

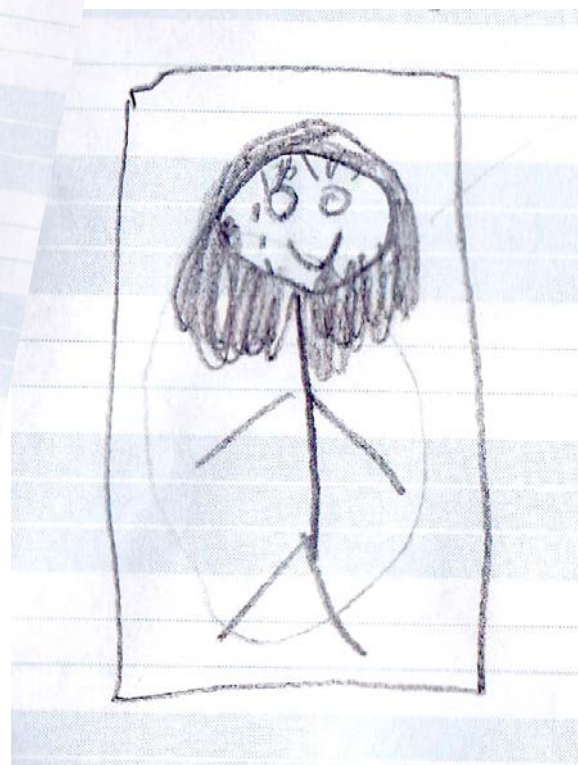

Nella

Sanni Ala-Katara, Noora Juusenaho ja Nella Uusitalo

Noora

Sanni

Mikael

Tampereella pidetyssä tapahtumassa etsittiin kaupungilta geokätköjä.

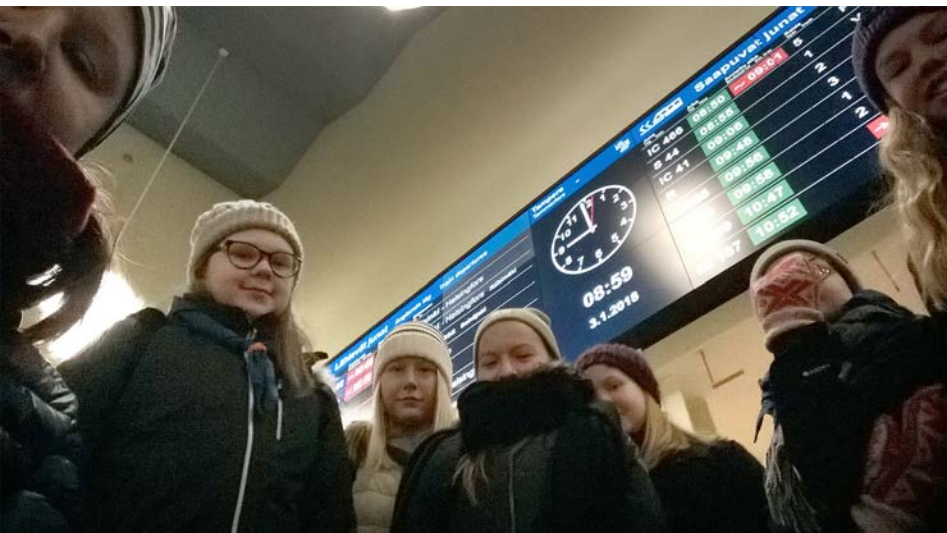
Tarpojien luovuusmajakka 3.1.2018

Vuoden ensimmäisinä päivinä alkoi jännitys tiivistyä ja ehkä epäilyskin mieltä kalvaa, mitä olisi luvassa. Retkikirjeen ohjeiden mukaan ryhmä kokoontui aamun hämärässä rautatieasemalle tutkimaan karttaa – mihin junalla Parkanosta pääsisikään, olemmeko menossa kenties Kolariin.

Osalle tämä oli ensimmäinen junamatka. Lipuista ensimmäiseksi etapiksi paljastui Tampere. Junassa jännitys sitten purkautuikin hysterisenä

nauruna. Työmatkalaisten torkkuminen loppui lyhyeen ja jotkut seurasivat meitä hieman huvittuneena.

Tampereen rautatieasemalla näimme tuttuja, entisen johtajamme Merjan, joka oli lähdössä reissuun. Tutkimme aikatauluja – miten pääsemme Turkuun. Turun reissun sijaan haimme Tampereen kartat, paikansimme itsemme kartalle ja lähdimme ryhmissä etsimään geokätköjä puhelinsovelluksen ja kartan avulla. Kaupunkisuunnistus oli mielenkiintoista,

Osa tarpojista oli junassa ensimmäistä kertaa elämässään.

Pakuhuoneen mysteeri melkein ratkesi.

sillä emme olleet ennen suunnistaneet kaupungissa, jossa oli paljon katuja ja liikennettä. Kätköjen etsiminen oli hauskaa, vaikka onni ei ollut puolellamme ja kätköt jäivät löytymättä.

Kaupunkisuunnistus päättyi Stockmannille. Ryhmien tehtävänä oli etsiä muutamia tavaroita, jotka olisivat olleet hyviä lahjoja 70-vuotiaalle lippukunnallemme. Saimme myös muuten fiilistellä ison tavaratalon tunnelmaa ja tehdä omia löytöjä. Stockan 3 kerroksen Scandinavian Outdoorin myymälässä kokeilimme partioasuja ja myyjä esitteli meille rinkkoja, rinkan säätöjä ja vaellussukkia.

Nälän jo kurniessa vatsassa tehtävänä oli selvittää suomen ensimmäisen McDonaldsin sijainti ja suunnistaa sinne. Keskustorilta oikea rakennus lopulta löytyi. Samassa paikassa on nykyisin Friends & Brgrs, jossa tehdään itse ranskalaiset ja hampurilaissämpylät sekä

jauhetaan jauheliha. Ruoka oli todella hyvää ja hienosti aseteltu lautaselle. Paikka oli siisti ja hieno.

Kulttuurin nälkää tyydytettiin vierailulla Tampereen kauppahallissa, jossa suurimmaksi osaksi tarjonta oli ruokatarvikkeita ja erilaisia kahviloita ja mm. valtavia lihapullia ja löytyi sieltä kenkiäkin. Suurelle osalle tarpojista tämä oli ensimmäinen käynti yli 100-vuotiaassa kauppahallissa. Kulttuurin jälkeen kävimme lappaamassa muovipussit täyteen irtokarkkeja hieman tuoreemmassa kaupassa.

Karkkikaupasta suuntasimme Finlaysonille Room Escapeen ratkaisemaan huonepakopeliä. Ryhmämme oli tässäkin kohdin jaettu kahtia. Yritimme yhtä aikaa kahdessa samanlaisessa huoneessa ratkaista monta lukkoa, lukittua ovea ja estettä sisältävää arvoitusta, johon meillä oli aikaa vain yksi tunti. Aika meni kuin siivillä, hauskaa oli, vaikka mysteeri ei ihan kokonaan ratkennutkaan.

Pimeä alkoi jo laskeutua kaupungin ylle, oli aika lähteä kotiin. Tornihotellin huipun valloitus jäi seuraavaan kertaan. Aseman vilinästä R-kioskin kautta etsimään oikea raide ja kotimatka saattoi alkaa. Nähdessään pöydillä olevat isot karkkipussit konduktööri rohkeni epäillä meidän tyhjänneen Tampereen karkeista. Aivan kaikkia nameja ei ennätetty matkalla syödä, jäi kotijoukoillekin.

Mukana Tampereella sekä kirjoittamassa juttua olivat **Niklas Kuivanen, Nella Reko, Senja Silvennoinen, Adalmiina Arvela, Jenna Harjula, Emilia Kuusisto ja Ella Toivola**, sekä Sampo **Taru Haapakoski** ja vartionjohtaja **Emilia Piilola**.

Jokaisesta puukosta tulee eri näköinen. Ketut myös pintakäsittelivät puukot.

Ketuilla vuoden mittainen puukkoprojekti

Kettujen viimeinen sudenpentuvuosi alkoi suunnittelukerralla. Siellä heräsi ajatus, että Kettujen siirtyessä seuraavana syksynä seikkailijoihin pitäisi tehdä "muisto sudenpentuajasta".

Ajatuksia vaihdettiin ja päädyttiin tekemään puukot ja tupet Kettujen kanssa. Puukkojen tekeminen aloitettiin syysleirillä Valkeisissa. Kahvamateriaalien valinta eri puulajien, luun, muovin, nahkan ja metallin välillä käynnisti projektin.

Tämä vaihe oli hyvin tärkeä, sillä jokainen Kettu sai itse vaikuttaa siihen, millä oma puukko tulisi näyttämään.

Syyskaudella Kaj Martiskainen ja Juha Törmä pitivät kaksi puukkoprojekti-iltaa, joissa puukkoja tehtiin vauhdilla eteenpäin.

Ketut pääsivät porailemaan reikiä, jotta saatiin terä kiinnitettyä kahvaan. Terien liimaus tehtiin niin vahvalla liimalla, että liimauksen hoitivat aikuiset.

Liimauksien jälkeen alkoi kahvan muotoilu. Ensiksi ketut muotoilivat kahvaa sahaamalla isommat, ylimääräiset palat pois. Tämän jälkeen alkoi kahvan viilaaminen ja hiominen.

Kevätkaudella tehdään puukoille vielä tupet. Ennen kuin Ketut pääsivät aloitte-

Puukoille tehdään tupet mustasta nahasta.

lemaan tupprien tekemistä, piti Kaj ja Juhan päättää, millaiset tupet tehdään.

Tupessa käytettävän nahan väriin pääsivät Ketut vaikuttamaan. Huutoäänessityksen lopputulos oli, että puukkomme saivat mustat tupet.

Ensimmäisessä vaiheessa nahkaa ohennettiin mattopuukoilla ja raspilla. Tupen teossa Ketut tutustuivat nahan käsittelyyn ja muotoiluun sekä ompeluun ja liimaamiseen.

Iso kiitos tässä projektissa kuuluu Kaj Martiskaiselle ja Juha Törmälle, jotka omalla ajalla työstivät puukkoja ja tuppia eteenpäin.

Sanna Törmä

Repolaiset haastattelivat **Samuli Silvennoista** ja **Anita Niemenmaata** Partsikaan.

Mikä on parasta partiossa?

Samuli: Parasta partiossa on kaverit ja tietysti puuro.

Anita: Johtajakaverit, leirit ja retket, kun ollaan luonnossa.

Montako suoritusmerkkiä sinulla on?

Samuli: Merkkejä on monia.

Anita: Olen liittynyt partioon vasta aikuisena niin suoritusmerkkejä minulla ei ole mutta kaksi ansiomerkkiä minulle on myönnetty.

Mikä on tärkeintä partiossa?

Samuli: Tärkeintä partiossa on yhdessä tekeminen.

Anita: tärkeintä partiossa on yhdessä oleminen ja uusien asioiden tekemällä oppiminen.

Oletko koskaan kyllästynyt partioon?

Samuli: Välillä on sellaisia asioita, jotka ei kiinnosta niin paljon kuin toiset.

Anita: No, ehkä joskus, kun ryhmäläiset ei oikein kuuntele mutta se on ohimenevää.

Oletko koskaan tippunut järveen partiossa?

Samuli: En tahtomattani.

Anita: En ole.

Onko teltassa kiva nukkua?

Samuli: Teltassa on kiva nukkua niin kauan kun kipinämikko ei nukahda.

Anita: Teltassa on kiva nukkua, kun tarkee hyvin ja on rauhallista.

Mikä on kalenterimyyntiennätöksesi?

Samuli: 4 kpl.

Anita: 5 kpl

Onko sinulla partionimeä?

Samuli: Hemppa

Anita: Ei ole.

Koska olet aloittanut partion?

Samuli: Olen aloittanut partion ensimmäisellä luokalla eli 2007.

Anita: Omien lasteni partioharrastuksen myötä n. 25 vuotta sitten.

Mikä on lempiruokasi trangiolla tehtynä?

Samuli: Lempi trangiaruokani on pääkallo.

Anita: Tietysti pääkallo

Mikä on paras leirimuisto?

Samuli: Niitä on monia mutta ensimmäisenä mieleeni tuli rinkasta ja kevytpeiteistä tehty kanootti. Pääsin koekäyttämään tämän Valkeisissa.

Anita: Niitä mahtuu matkan varrelle niin monia, mutta ei ehkä paras mutta mieleenpainuvin oli eräällä talvileirillä, kun kipinävuorossa ollessani teltasta loppui puut. Niitä sitten lähdin noutamaan ja halkomaan yli 20 asteen pakkasessa kello 5 aamuyöllä. Taisi siinä muutama teltassa nukkujakin herätä.

Onko sinulla rinkkaa?

Samuli: Perheessämme on 3-4 rinkkaa.

Anita: On minulla rinkka.

Kauanko olet ollut partiossa apuna?

Samuli: 2 vuotta.

Anita: Noin 25 vuotta.

Syysleirillä kaikki ikäkaudet pääsivät rakentamaan liiteriä.

Liiteri Erävalkeaan

Jo muutaman vuoden ajan oli ollut tiedossa tarve uudelle polttopuuliiterille Erävalkeassa. Vanha liiteri on melko pieni, ja osa puista on ollut siksi pinolla liiterin päädyllä. Viime kesänä sitten liiterihanke käynnistyi, ja syksyn aikana se valmistui vesikattoon asti. Nyt jäljellä on enää viimeistelytöitä.

Perinteisesti Erävalkeassa on polttopuuta varastoitu liiterirakennuksen toisessa päässä, ja toinen pää on ollut varastona. Varaston puoli on ollut ahdas ja viime vuosina muuttunut vieläkin täydemmäksi, sillä osa ennen kololla olleesta kalustosta on siirretty kämpälle, jotta kololle on saatu lisää tilaa.

Polttopuuta on mahtunut hieman yli vuoden tarpeen verran rakennuksen toiseen päähän, jos se on täytetty täyteen. Tällöin ihan pienempien on ollut hankala saada puita ja käytettävyydenkin on kärsinyt. Rakennus on kuitenkin melko tiivis, joten puut eivät ole erityisen hyvin voineet siellä kuivua. Siksi osa polttopuista on pinottu liiterin ulkopuolelle. Siinä ne

eivät ole olleet niin hyvässä sääsuojassa, kuin katon alla, ja lisäksi siitä on otettu säännöllisesti polttopuita luvottomasti.

Varastointitilan puute oli toinen tekijä, joka käynnisti liiterihankkeen. Uuden liiterin valmistuttua vanha liiterirakennus on tarkoitus muuttaa kokonaan kalustovarastoksi. Vanhaan puuliiterin pätyyn tehdään uusi lattia ja asennetaan hyllyjä. Kalusto saadaan tällöin järjestettyä varastoon niin, että tarvittavan tavaran löytää, myös illan jo hämääntyä.

Liiterihankkeeseen saatiin Parkanon Säästöpankkisäätiöltä merkittävä avustus, jota ilman sitä ei olisi ainakaan viime vuonna käynnistetty. Hanketta suunniteltaessa lähtöajatuksena oli rakoliiteri. Koska kesäaikaan kaikki tavara on joko kannettava tai saatava kuljetettua kotikärryillä kämpälle, liiterin valinnassa painotettiin rakenneosien keveyttä ja käsiteltävyyden helppoutta, tukevuudesta tinkimättä kuitenkaan. Lisäksi kevyet rakenneosat mahdollistaisivat myös nuorten partiolaisten osallistumisen liiterin raken-

Lauri Potila valaa yhtä liiterin yhdeksästä anturasta.

Sofia Holma ja Lilli Reko näyttävät, miten hirsi liikkuu kohti työmaata. Ohjaamassa Anita Niemenmaa.

tamiseen. Lopulta päädyimme Luoman Puutuotteen kevythirsiseen Harvahirsi-liiteriin, joka sattui olemaan paikallisen rautakaupan kesätarjouksessa. Tuuriakin oli matkassa, sillä saimme valmistajan varastolta kesän viimeisen liiterin.

Uuden liiterin sijoituspaikaksi tuli vanhan liiterin ja kämpän puoliväli. Siinä maasto on korkeampi ja kuivempi kuin vanhan liiterin paikka. Se sijainti on myös hyvin keskeinen kaikkiin polttopuun käyttöpaikkoihin nähden ja perinteisten polkujen vieressä. Turvallisuusasioita mietittiin myös paikkaa valitessa, joten kämpältä näkee hyvin, mitä liiterin edustalla tapahtuu.

Liiterin rakennustyöt lähtivät luonnollisesti perustuksista, joita tehtiin syksyllä muutamissa talkoissa. Myös liiterin puuosia kuultokäsiteltiin harmaaksi kertaalleen ennen asennusta. Tavoitteen mukaan perustukset ja liiterin lattiarakenteet saatiin tehtyä ennen syysleiriä valmiiksi. Se onnistui mainiosti ruokailukatoksen suojassa. Syysleirin ohjelmaan oli nimittäin suunniteltu liiterin rakentamista jokaiselle ikäkaudelle.

Leirillä sudenpennut pääsivät aloittamaan alimmista hirsikerroista. Hirsissä oli valmiiksi koneistetut liitokset, joten seinää syntyi vauhdilla. Sudarit olivat itse asiassa erittäin nopeita rakentajia, sillä ei mennyt aikaakaan, kun seinä oli teki-jöitään korkeampi. Leirillä seinät saatiin valmiiksi ja kattolaudoitustakin aloitettua. Marraskuussa pidettiin vielä parit talkoot, joissa samoajat tekivät katon valmiiksi. Leiriä varten rakennuspaikan sääsuojak-

si viritetty pressu saatiin laskea alas ja huopakatto oli valmis ottamaan vastaan talven lumet.

Liiterihanke, kuten partiotoiminta yleensäkin, oli tulos vapaaehtoistyöstä. Hankkeen suunnittelu, avustusanomukset, toimenpidelupa ja siihen liittyvät rakennussuunnitelmat, tarvikehankinnat, talkoomuonitukset sekä itse talkootyö. Tunteja kertyi yhteensä viime kesän ja syksyn aikana noin 250, josta merkittävän osan tekivät lapset ja nuoret itse. Innostus oli käsinkosketeltavaa leirillä, kun kaikki pääsivät vuorollaan tekemään liiteriä, joka jää pysyvästi käyttöön Erävalkeaan. Hankkeen taloudelliset kustannukset ovat tällä hetkellä noin 2500 euroa. Liiteri on siis merkittävä investointi retkipaikkamme, mutta parantaa huomattavasti kämpän käytettävyyttä ja olosuhteita.

Tämän kevään aikana liiteri tehdään loppuun. Tärkeimpinä siihen tehdään vielä toinen pintakäsittelykerros ja porrastanne. Polttopuut odottavat jo parkkipaikalla liiterin valmistumista...

Juhani Haapakoski

Kuvat: Taru ja Juhani Haapakoski

Susi-vartio teki puurovertailun kololla ennen 24h-lanien aloitusta. Puurolla yöhön lähtivät Jere Heikkilä, Henri Lehojärvi, Lauri Mäkipää, Markus Kuivanen, Lauri Potila ja Oskari Viitaharju.

Vertailussa pikapuurot

Susi-vartio teki puurovertailun erilaisista pikapuuroista, joita löytyi K-Supermarket Parkanosta. Valitsimme puuron, koska se on ravintopitoinen ja helppotekoinen ruoka. Vertailu juuri näistä puuroista tehtiin, jotta tiedettäisiin mitkä puurot ovat hyviä retkille.

Pikapuuro määriteltiin tässä vertailussa puuroksi, joka valmistuu hautumalla tai jossa on korkeintaan minuutin keittoaika.

Nalle vaniljainen mustikka pikaurapuuro

Nalle vaniljainen mustikka pikapuuro sisältää mustikkaa, vanilliinisokeria ja täysjyväkaurahiutaleita. Pakkaus painaa 475 grammaa, ja se ei ole annospusseissa.

Ravintoarvot ja hinta

1550 kJ/100 g
540kJ/annos (35 g)
Hinta: 4,55 euroa

Laurin mielipide: puuro näyttää perus-
14

puurolta, se tuoksuu mustikalle ja maistuu vähän mustikalle, mutta muuten puuro on mielestäni aikas mautonta.

Elovena Annospikapuuro Täysjyväkaurahiutale/vadelma

Puuro sisältää kuivattua vadelmaa, sokeria, suolaa ja täysjyväkaurahiutaleita. Puuro on annospusseissa, joita on kuusi kappaletta. 210 g paketti ja 35 g/annospussi.

1540 kJ/100 g
539 kJ/35 g
Hinta: 2,19 euroa

Henun mielipide: näytti aivan mahtavalta, tuoksu normi puurolle ja maistuu vähän vadelmalle ja normi puurolle, eli siis hyvä.

Pirkka minuuttipuuro

Puuro on annospusseissa, joita on kuusi kappaletta paketissa. Puuro sisältää kau-

rahiutaleita, mustikkaa ja omenaa. Pake-
tin paino on 210 grammaa.

1550 kJ/100 g
540 kJ/35 g
1,69 euroa

*Jeren mielipide: näytti aivan mahtavalle,
tuoksui normi puurolle ja maistuu musti-
kalle. Puuro on perus normaali.*

Mylyn Paras Pikakaurahiutale

Puuro ei ole annospusseissa, vaan 500
grammaa isossa paketissa, puuro sisältää
täysjyväkaurahiutaleita

1522 kJ/100 g
609 kJ/40 g
0,79 euroa

*Magen mielipide: Näytti hyvältä puurolta
ilman mitään lisättyä maustetta ja mais-
tui hyvältä normaalilta maustamattomalta
puurolta, hyvä hinta/laatu suhde.*

Fazer Alku luonnollinen pika- puuro

Fazer Alku puuro tulee 400 gramman
pakkauksessa, eikä sisällä annospusseja.
Puuro sisältää täysjyväkaurahiutaleita,
täysjyväruishiutaleita, auringonkukansi-
emeniä ja pellavansiemeniä. Puurossa on

runsaasti proteiinia, eikä sisällä lisättyjä
sokereita.

1625 kJ/100 g
569 kJ/annos (35 g)
1,99 euroa

*Perunan mielipide: Puurossa on aika pal-
jolti siemeniä ja ne maistuvat vahvasti.
Vettä kannattaa lisätä hieman yli suosi-
tuksen, muuten puuro on hieman kuivah-
ko.*

Voimaruoka kaura pro mustikka

Puuro oli jauhomaista ja maistui mustikal-
ta. Puuro sisältää heraproteiinia, kaurale-
seitä, mustikkajauhetta, mantelijauhetta
ja psylliumia. Puurossa oli paljon protei-
nia ja kuituja. Puuro on pussissa ja pussin
koko on 50 grammaa.

1494 kJ/100 g
747 kJ/50 g
2,99 euroa

*Oskarin mielipide: Puuro oli jauhomaista
ja mustikka maistui vahvasti. Puuro oli
hintava kokoon verrattuna.*

**Lauri Mäkipää, Henri Lehojärvi, Jere
Heikkilä, Markus Kuivanen, Lauri Po-
tila ja Oskari Viitaharju**

Vertailussa mukana olleet tuotteet valittiin “Lisää vain kiehuva vesi” -periaatteella.

Napakelkka oli talvileirin hitti.

Talvileiri Valkea 16.-18.2.2018

Vuosien tauon jälkeen Kipinäpartion talvileiri järjestettiin Erävalkeassa. Sää oli koko viikonlopun ajan todella hyvä ja luntakin oli riittävästi - paikoitellen vähän liikaakin. Saimme nauttia auringosta ja pienestä pakkasesta koko leirin ajan, mikä oli aivan huippua.

Leirin ehdoton ykkösjuuttu oli napakelkka, jonka samojavartio Sudet ja Kilpikonna-tarpojavartio rakensivat järven jäälle. Napakelkalla pääsivät ajelemaan niin sudenpennut kuin aikuisetkin. Napakelkka toimi myös yhtenä leiriolympialaisten lajina, jolloin sillä päästiin hurjastelemaan oikein urakalla.

PyeongChangin olympialaisten tapaan myös leirillä otettiin mittaa toisistamme leiriolympialaisten parissa. Napakelkan lisäksi hiihdettiin ja kuljetettiin jalkapalloa erilaisilla variaatioilla.

Toinen paljon kiitosta saanut asia leirillä oli hyvä ruoka. Pienen haastattelun jälkeen ainakin tarpojien keskuudessa esiin nousivat Framilaiset-lempinimen saaneet Porilaiset sekä nuotiolla paistetut ruuat. Nuotiolla paistetuista ruuista etenkin S'more-keksit olivat hyvin suosittuja ja

herkullisia. Keksien välissä oli siis suklaata ja vaahtokarkkia, jotka sitten sulivat nuotiolla lämmitettäessä.

Lisäksi savuinen teltta oli yksi niistä asioista, mitä tarpojille oli jäänyt mieleen napakelkan ja ruuan ohessa. Tälläkään leirillä kamiinan piipun putsaminen ei tullut mieleen - ainakaan oikeaan aikaan, mutta josko se alkaisi pikkuhiljaa jäädä leiriläisten mieleen muutamien harjoituskertojen jälkeen.

Leirillä yövyttiin teltassa, lukuun ottamatta toista samojavartiota. Samojavartio Huuhkajat puolestaan vietti toisen yönä ulkona louteessa. Rakovalkeaa yritimme parhaamme mukaan, mutta päädyimme kuitenkin nukkumaan ilman sitä - ja hyvin silti selvisimme.

Kaiken kaikkiaan leiri oli oikein onnistunut. Sää oli miltei täydellinen koko leirin ajan, ruokaa riitti kaikille niin paljon kuin halusi ja kokonaisuudessaan kaikki toimi hyvin. Ainakin allekirjoittaneelle jäi leiristä oikein hyvä mieli.

Emilia Piilola
Kuvat: Juhani Haapakoski

Tarpojat, samoajat ja seikkailijat tekevät hätäaahkiota.

Yllä: Tarpojat kaatavat puuta Jere Heikkilän johdolla. Vasemmalla: Huuhkajat viettivät toisen yön ulkona loutessa.

Huuhkajat huplasivat

Samoajavartio Huuhkajat kokeili huplusta talven aikana. Huplaus tarkoittaa useamman köyden pyörittämistä yhteen yhdeksi paksuksi köydeksi. Huuhkajat käyttivät huplauksessa eri vahvuisia ytimellisiä keinokuituköysiä.

Huplaus tapahtuu siten, että huplin kolmiota muistuttavaan osaan kiinnitetään huplattavat köydet ja toinen pää kiinnitetään esimerkiksi tuoliin. Tämän jälkeen huplia aletaan pyörittämään akselin avulla.

Köysi on onnistunut, kun sitä löysättäessä se ei purkautu, vaan pysyy yhtenäisenä. Sitä ei myöskään saa huplata liikaa, tai muuten se kiertyy itsensä ympärille löysättäessä.

Huuhkajien hupluskokeilu ei onnistunut toivotulla tavalla, sillä köydet purkautuivat niitä löysätessä. Vaikka he kokeilivat useita eri tekniikoita ja köysiyhdistelmiä, tulos oli joka kerralla sama. Tämä johtuu siitä, että ytimelliset keinokuituköydet eivät sovellu huplaamiseen. Köydet olivat

todennäköisesti liian liukkaita, toisin kuin hampuköydet, joilla huplaaminen onnistuisi paremmin.

Huuhkajien kokemuksen perusteella huplaaminen ei siis onnistu ytimellisillä keinokuituköysillä.

Samuli Silvennoinen, Jesse Rintala ja Emilia Piilola

Kuvasatoa vuoden varrelta

Kipinäpartion vuoteen mahtuu reilusti tapahtumia niin kotipaikkakunnalla kuin muuallakin. Osa on tietylle ikäkaudelle tarkoitettuja, osa kaikenikäisille partiolaisille. Seuraavilla sivuilla on pieni valikoima valokuvia kuluneen vuoden ajalta. Koosteen kuvat ovat ottaneet Taru ja Juhani Haapakoski. Lisää kuvia löytyy Kipinäpartion nettisivuilta osoitteesta www.kipinapartio.fi.

Laskettelutapahtuma Pärteenin pulkkamäessä 20.2.2018

Lumisen talven ansiosta laskettelupäivässäkkin päästiin laskemaan mäkeä. Tällä kertaa pulkat kiitivät Pärteenin mäessä. Kuvassa laskuvälineenä on pulkka ja uskokaa tai älkää, mutta kyydissä Oskari Viitaharjun lisäksi Lauri Potila ja Markus Kuivanen.

Minifestarit Puntilla 16.9.2017

Parkanon seurakunnan Puntilla järjestämällä Minifestareilla oli tarjolla monenlaista ohjelmaa kaikenikäisille. Lippukuntamme osastolla pääsi paistamaan nuotiolla lettuja ja vahtokarkkeja. Paistamista kuvassa valvoo ja ohjaa samoajista Oskari Viitaharju.

Minifestarien osastolla pääsi kokeilemaan polttopuiden sahaamista ja pilkkomista. Samoajat näyttivät malliksi miten isompikin pölli katkeaa justeerilla. Sahureina Lauri Mäkipää ja Samuli Silvennoinen, tukevissa tehtävissä Markus Kuirvanen ja Jere Heikkilä.

Lippukunnan 70-vuotisjuhlaleiri HuMu Erävalkeassa 6.-10.6.2017

Lippukunnan virallinen 70-vuotisjuhla järjestettiin juhlaleiri HuMun päätteeksi Erävalkeassa. Juhlaan osallistui muun muassa Harri ja Marita Hakala Jämijärven Miilunvartijoista, Timo Kuivanen ja Tuomo Herrala Lions Club Parkanosta sekä Kari "Tukki" Tukiainen ja Hannu Pihlaja.

Juhlan kunniaksi oli pöytä koreana ja posliiniastiat käytössä. Kakua noutamassa Olli Martiskainen.

Lippukunta hankki Vuorineuvos Erik Rosenlewin säätien avustuksella kaksi Rotomod-polyeteenikajakkia. Ne otettiin käyttöön juhlaleirillä, tässä niitä esittelevät Miika Kuivanen ja Oskari Viitaharju.

Juhlan aikana kellarista löytyi kätkeyty aarre. Sitä hakemassa Mauri Kuivanen, Okko Viitaharju Adalmiina Arvela ja Jenna Harju (takana).

Suomen Partiolaisten Johtajatulet Evolla 25.-27.8.2017

Elokuussa Evon retkeilyalueella järjestettiin Suomen Partiolaisten Johtajatulet. Johtajatulille Suomen partio-aikuiset kokoontuivat saamaan eri alojen ammattilaisilta eväitä parempaan johtajuuteen.

Kevätretki Lounais-Suomen Partiopiirin paraatiin 7.5.2017

Kevään 2017 paraatiretkellä kävimme Super-Park-sisäliikuntapuis-tossa Turun Caribiassa. Pientä hengähdystaukoa pitävät Niko Lintula ja Väinö Koski, ennen kuin jatkavat puiston sokkeloihin.

Lions Club Parkanon vapputapahtuma Parkanon torilla 1.5.2017

Lippukuntamme osallistui Lions Club Parkanon järjestämään vapputapahtumaan torilla Punainen Sulka-keräyksen myötä. PuSu-lipasta esittelevät Olli Martiskainen, Senja Silvennoinen ja Noora Juusenaho. Oikealla lippukunnanjohtaja Juhani Haapakoski. Alakuva: Vapputapahtumassa esittelimme partiotoimintaamme tekemällä vartiossa näytöskilpailuluonteisesti linnunpönttöjä. Tapahtuman päätteeksi pöntöt huutokaupattiin Punainen Sulka -keräyksen hyväksi.

Lippukunnan syysleiri Pilke Erävalkeassa 6.-8.10.2017

Syksyisestä säästä huolimatta sudenpennut pääsivät tutustumaan melontaan syysleiri Pilkkeellä. Melan käyttöäopastamassa Mauri Kuivanen ja mallia katsomassa Repolaiset-lauman Lilli Reko, Siiri Koski, Sofia Holma, Venla Pihlajaviita, Venla Uusitalo ja Jerry Korpela.

Alakuva: Syysleiri Pilkkeen ilta-
nuotiolla johtajisto piti tulta yllä.

Kynttilöiden sytytys sankarihaudoille 6.12.2017

Seurakunnan ja lippukunnan nuoret kokoontuivat itsenäisyyspäivän iltana sankarihaudoille. Kynttilöitä viemässä Lauri Mäkipää ja Markus Kuivanen, isoja roihuja Oskari Viitaharju ja Henri Lehojärvi.

Joulunavaustapahtuma Parkanon torilla 24.11.2017

Lippukuntamme oli jälleen Parkanon joulunavauksessa myymässä makkaraa ja lettuja. Samoajat kunnostautuivat myyntitehtävissä.

Lippukunnan joulujuhla seurakuntatalolla 10.12.2017

Lippukunnan joulujuhla seurakuntatalolla. Mauri Kuivanen jakoi joukon partiolaisiamme joukkueiksi kiertäysaiheista tietovisaa varten.

Lippukuntalehti Partsiikan edelliselle päätoimittajalle Minna Torisevalle luovutettiin lippukunnan joulujuhlassa Lounais-Suomen Partiopiirin Pronssinen ansiomitali. Mitalin antoi lippukunnanjohtaja Juhani Haapakoski.

Samoaja Explo 2017 Salossa 20.-22.10.2017

SamoajaExplo keräsi Saloon yhteensä 1200 samoajaikäistä ympäri Suomea. Tapahtuman päätteeksi järjestettiin Explo-messut, joissa jaettiin ja jonotettiin suomalaisen tapaan ämpäreitä. Lippukuntamme samoajat kunnostautuivat tässä sillä seitsemän jaossa olleista sadasta ämpäristä lähti Parkanoon.

PARTIO
scout

PARTIO *scout*

